

Más szemszögből

A menza már sokszor volt kedvelt célpontja kollégiumi, KISZ és egyéb gyűléseknek. S újságunkban is volt alkalmunk a hallgatók kifogásait olvasni. Sok esetben igazság is van az említett menza-ügyekben — amit nem cáfolni akarok — de ezek eléggé egyoldalú „kirohanások”. Hát hadt „rohanjak” ki én is — más oldalról nézve most a dolgokat. Ezt nem a menza igazgatóságának felkérésére teszem, nem is ismerem őket, és nem is az ételek minőségéhez szeretnék kommentárt fűzni. Azt hiszem bizonyos főkig az is a menzához tartozik, ami ott látszódik le napról-napra, s a menza-ügy keretében lehet beszélni a menza felszerelési tárgyairól is. No, most erről lesz szó!

1. Volt alkalmam megfigyelni magunkat intelligens embereknek valló egyetemistákat, akik hangos malackodással igyekeznek felhívni a szemszögből álló ismeretlen lányok figyelmét.
2. Láttam gyakorló tanárjelölteket higiénia-bemutató közben, amikor kancsóból mosták le torkukat ebéd után. (Jó! Tudom, hogy sokszor nekünk kell elmosni a poharat, ha inni akarunk. De az is más lapra tartozik.)
3. Volt szerencsem meggyőződni hallgatósáim gyűjtőszervevényének egy furcsa megnyilvánulásáról is amit újabban az evőeszközök, poharak mellett kiterjesztettek az új, kényelmes székekből kibontott ülőpárnákra is.
4. Magam is meggyőződhettem a kikapcsolódás új, eddig éretlen trefának nevezett módjáról. Egyes szórakozni vágyó egyetemisták sóval szórják tele az ivóvizet a kancsóban, s ha a legtöbb esetben nem is várják meg mutatványuk hatását, de már előre melegegetett röhögéssel konstataják az előre is látható eredményt.

Hogy miért írtam meg mindezt? Azt hiszem, ez nemcsak erre a lapra tartozik, de ránk is. Főleg pedig azokra, akik magukra ismernek!

F. Tóth La'os

Doktorrá fogadták őket

Ünnepi tanácsülés a József Attila Tudományegyetemen

Március 25-én a Dugonics téri aulában ünnepi tanácsülésen került sor az új jogász és TTK-s doktorok avatására. A termet megtöltötte a hozzátartozók, barátok, ismerősök, egyetemi oktatók és pályatársak előtt 40 nappali és 22 levelező tagozaton végzett jogász, valamint két, korábban a Természettudományi Karon végzett avatandó doktor sorakozott fel, hogy letegye doktori fogadalmát a rektor és a három kar dékánja előtt.

A rektor és az Egyetemi

Tanács nevében dr. Kemenes Béla, az Állam és Jogtudományi Kar dékánja köszöntötte a megjelenteket, majd az új doktorokat figyelmeztette hivatásuk felelősségére. Ezután a dékánok ismertették a doktorra avatandók névsorát.

Felemlő pillanata volt az ünnepi tanácsülésnek a doktorra avatandók eskütétele. Az eskü szavaival kötelezte el magát hivatásának az egyetemen szerzett tudás hasznosításának a József Attila Tudományegyetemen 62

jogász és 2 TTK-s doktora.

A doktorok az eskütétel után a rektort és az Egyetemi Tanácsot képviselő dr. Fodor Géza rektorhelyettes, valamint a kari dékának elé járultak, akik kézfogással fogadták őket az egyetem új doktoráivá.

Az ünnepi tanácsülés után a felavatott doktorokat körülfogták a megjelent hozzátartozók, ismerősök s szerencsés kívánatokkal árasztották el őket életük e jelentős eseménye alkalmából.

— F —

Fogadalmotétel. Hatvannegyű új doktor mondta el az es kü ünnepélyes szavait.

Vannak még hibák!

Takaró vagy rádió?

Mi nem vagyunk kollégium, csak diákotthon. A kettő között pedig nagy a különbség. A kollégium és a diákotthon fogalmát sohasem szabad összetéveszteni, már csak azért sem, mert a kollégiumban (Bólyai) minden szobában van rádió — igaz ott TTK-sok laknak, és nagy szükségük van a művelődésre, de mi diákotthon vagyunk, és ráadásul bölcsészek, nekünk minek a művelődés? A „bölcész” szó már magában hordja a művelő embernek minek a rádió? Legföljebb zavarja az embert a kötelező irodalomt

olvasásában, míg a TTK-nál ez a veszély nem áll fenn.

Mi viszont nem vagyunk melegegetve ezzel az állapottal, szeretnénk rádiót, de nem tehetünk semmit, nem kapunk. Könyörgünk az állami vezetésnek, hogy segítsen, de nem segít. Széttárja a karját: sajnos nincs rá keret. Van öt darab rádiót, osszuk el úgy, hogy minden-hová jusson. Ehhez tudni kell azt, hogy a diákotthonban huszonegy bölcsész szoba van. A problémát úgy lehetne tehát megoldani, hogy darabokra szednénk a rádiókat, s így valóban minden szobába jutna néhány alkatrész.

Rádió kell és kaptunk most új takarókat. Még a régielk is teljesen jók, de ezek szebbek, színesebbek. Különböző színű fényes anyagból készült szegélyekkel vannak ellátva, és ami a legfőbb: jó melegek. Elvégre már itt a tavasz, jön a jó idő, és nagy szükségünk van szép, új, meleg takarókra, legalább lesz

mit kivinni a Boszorkányszigetre.

Igaz, hogy kettőnek az arából nyugodtan lehetett volna venni egy rádiót, mert darabja négyszázhárom forint. Az is igaz, hogy gyorsan piszkolódnak ezek a szép, új takarók, jövőre biztos vissza is cserélik majd őket a régiekre.

Persze meg lehetett volna oldani a problémát úgy is, hogy a kecske is jóllakjon, és a káposzta is megmaradjon. Vagyis abból a jónéhány ezer forintból, amennyit a takarókra fordítottak, vehettek volna rádiót is, s még mindig maradt volna bőven takarókra.

No, nem baj. Majd csak segítünk magunkon valahogy. Veszünk a bizományiban rádiót. Négyszáz forintért már lehet kapni egészen kiváló készüléket. Sajnos az ösztön-díj erre nem elég. De hátha adnak rá rendkívüli segélyt. Mert ezért szurkolunk.

Pilishegyi József

vet. Ebből az ötven oldalból csak 10 oldal jegyzet lesz.

— Jó, jó, de azért az én módszerem sem rossz!

Odamegy hozzájuk egy másodéves: — Elovastatok a Baranyi verset?

— Nem tudom, de feltétlenül írd ki. Sose lehet tudni!

— Te feljegyezted?

— Ezt azért nem. Ilyen pszichésre apróságokkal nem foglalkozom. De Solt fejevertete az más! Az már valami. Szinte magam előtt látom a mokány fickó csillogását-villogását. Hát nem érzed mennyire tükrözi a kor szellemét, a speciális gazdasági, társadalmi viszonyokat? Látod, így kell jegyzetelni. Csak a lényeg. S mi a lényeg? Az eszmei mondanivaló. Ez módszer! Mit szólsz hozzá?

— Hát!

— Szóval jól csinálom! Mos például 50 oldalt kell elolvasnom. Ebből készítek egy 15 oldalas jegyzetet. Ez igazán semmi, alig 2–3 óra. Hadd lássa az a tanár, hogy mennyire elmélyedek az anyagban. Különböző milyen módszerrel tanulsz?

— Ne haragudj, de az enyém jobb! En nem csinállok nagy könyvből kis könyvet.

Eredményes volt a főiskolai tudományos ülészak

A Szegedi Tanárképző Főiskola március 22–27. között rendezett tudományos ülészetét a tanárképzés pedagógiai kérdéseiről azzal a céllal rendezték meg, hogy a felsőoktatási reform során korszerűsített tananyag, képzési keretek kialakítása után a figyelmet a pedagógiai, módszertani kérdésekre irányítsuk. Az ülészak nyolc témáját pedig úgy választottuk meg, hogy azok az oktatási folyamat tudományos vizsgálatával valamennyi lényeges elvi kérdés felvetésével további vizsgálatok alapjául szolgáljanak. A másik célunk az volt, hogy a külföldi testvérintézményekkel együtt olyan fórumot teremtsünk, amely alkalmas lesz a kommunista pedagógusképzés sokoldalú megvitására, tapasztalataink kölcsönös kicserélésére és méltóképpen demonstrálja hazánk felszabadulásának huszadik évfordulójához kapcsolódó ünnepi érzéseinket, mindannyiunk közös örömeit.

Az ülészak eredményeit összegezni néhány héttel a befejezés után rendkívül nehéz, különösen nehéz az ülészak teljes anyagának feldolgozása és megjelentése előtt. Az első összegezést természetesen az ülészak résztvevői alakították ki magukban és a négy napos tanácskozás munkájában való egyre intenzívebb bekapcsolódásukkal fejezték ki véleményüket felvetődő problémák jelentőségét és szívnálát illetően. Az a tény, hogy az ülészakon a nyolc előadás mellett 15 korreforátum és 40 hozzászólás hangzott el szlovák, német, szlovák, bolgár és hazai vendégek valamint a főiskola oktatói részéről jelzi, hogy a felvetett témák valóban gondolatébresztők, vitaindítók voltak.

A résztvevők egyöntetű véleménye volt, hogy az ülészak témáit sikerült jól megválasztani. Kiemelték azt, hogy a tanárképzés pszichológiai, pedagógiai és metodikai kérdéseinek ilyen komplex felvetése, vizsgálata újszerűen közelíti meg azokat a felsőoktatáspedagógiai kérdéseket, amelyeket eddig csak egyes részterület alapos, de nem az egész kérdés valamennyi összefüggésének figyelembevételével próbáltak megvizsgálni. Az ülészak eredményének tekintették, hogy nem vették el az aprólékos részletek vizsgálatában, hanem a felvetett témák egymással egységet alkotva, egymáshoz kapcsolódva elvi szinten vetődtek fel.

Külföldi vendégeink elmondották, hogy a szocialista országokban és saját intézményeikben is a közelmúltban mindenütt napirendre kerültek a kommunista szakemberképzés, köztük a kommunista pedagógusképzés kérdései. A felsőoktatás reformjának megvalósítása, a tananyag korszerűsítése pedig sürgetően vetette fel a felsőoktatás metodikájának hasonló reformmunkálatait, módszertani átalakításának szükségességét. Ezért vállalkoztak a két évvel ezelőtt megindított szervezés során arra, hogy beszámolnak eddigi kutatásai, tapasztalataik eredményeiről és ezért

Szinte valamennyi tanzenkben megfordultak vendégeink, ahol szaktárgyainknak megfelelően tapasztalatcsere megbeszéléseket folytattak, megállapodásokat kötöttek a további együttműködés konkrét tartalmára vonatkozóan.

Főiskolánk tudományos ülészaka tehát azzal a kezelhető eredménnyel zárult, hogy újszerűen vetette fel a felsőoktatáspedagógiai, pszichológiai és metodikai kérdéseket és megteremtette a további kutatások elvi alapjait és lehetőségeit a külföldi és hazai testvérintézmények között. Természetesen megteremtette a további viták lehetőségét is, mind a hazai mind a külföldi kutatók számára, hiszen nem tekintette céljának a felvetett kérdések lezárását, teljes kidolgozását, hanem a megjelenő kiadvánnyal alapos tanulmányozásra is lehetőséget nyújtva állás kívánt foglalni az országosan egyre kiszélesedő felsőoktatáspedagógiai kutatások által felvetett kérdésekben, különösen pedig a tanárképzés pedagógiai kérdéseiben.

Nagy István

Lengyel kulturális est

A Hazafias Népront Szeged városi Bizottsága műsoros esttel örvendeztette meg március 28-án nemcsak azokat, akik a lengyel testvérnépéhez, annak kultúrájához már személyes élmény révén is közel kerültek, hanem minden zene és irodalom kedvelőt.

Dr. Oltvai Ferencnek, a Szegedi Levéltár igazgatójának megnyitó szavai után dr. Stanislaw Andrzej Sochacki, a nemrégiben Budapesten megnyílt Lengyel Kultúra vezetője fordult a közönséghez. Hivatkozva a múltira a jelen együttműködésének lehetőségeiről szökött, kifogástalan stílusban, magyarul. Az ezt követő műsorban a Tarlósi- és Husipari Technikum „Karinthy Irodalmi Színpad”-a és a Konzervatórium együttműködve igyekezett minél szélesebb képet adni a két nép államalapításától szocialista jelenig nyúló szoros kapcsolatáról. Anonymus-Gallus, Balassa-Kocbanowski, Bem-Petőfi, Liszt-Chopin, az 1831-es lengyel fölkelés- az 1848-49-es magyar szabadságharc és még sok-sok más párhuzam jelzi ezt a sokszor fejtőbarátságát jelentő, máskor békés építést szimbolizáló testvériséget. A Collégium Artium-ról is jól ismert művészek: Jóó Csilla, Bódás Péter. Gyimesi László szólaltatták meg a lengyel zeneszerzők hallhatatlan dallamait. A szavalkó különösen Mickiewicz, Slo-

Emanuel Tettch a sikeres diákotthoni dolgozat afrikai szerzője.

Külföldi diákköri dolgozat sikere

A dolgozat Szegeden készült, szerzője viszont Afrikából érkezett Magyarországra. Emanuel Tettch III. évfolyamon tanuló orvostan-hallgató ugyanis a Szegedi Orvostudományi Egyetem egyik külföldi ösztöndíjas. Az egyik — a harminc kö-

jutott ideje arra is, hogy tudományos diákköri feladatot vállaljon. Témáját a Szülészet és Nőgyógyászati klinikán dolgozta ki. Munkája címe „Az emberi lépényszövet fehérje és fehérjecukor tartalma” volt.

Az egyetem diákköri konferenciáján Emanuel Tettch dolgozata a legjobbak között szerepelt. Alapos munka eredménye: méltán aratott sikert.

Torma József